

קוראי ביטאון צה"ל

יכדו למד ברך

מזורה על השינויים

במערכת "במחנה"

עיתונאים וממלאי תפקידים במערכת מקפידים מאוד על האיות הנכון של שמם ושיבוץ במסגרת המתאימה לכך בראש העיתון. קוראים מן השורה שמים לכך לב הרבה פחות. ורק לעתים רחוקות הם מבחינים בשינויי השיבוץ במערכות העיתונות שהם קוראים.

בגיליון במחנה מ-27 באוקטובר 1982, לא יכלו חלק מן הקוראים שלא לשים לב לשינויים שחלו במערכת העיתון הצה"לי. במקום קר מתאים לכך, בעמוד 3 של הגיליון, נעשו מחיקות בולטות בעט כדורי כחול על שמותיהם של העורך הראשי, על אחת מעורכי המישנה, ועל מזכירת המערכת, ומתחת למחיקות צוינו שמותיהם של המחליפים.

סליחה, מערת. שמו של הרשומה הראשי, יוסף אשכול, נמחק ותחתיו נכתב שמו של העורך הראשי החדש, שהוא איש צבא: סגן אלון עוזר פלדמן. נמחק שמה של עורכת המישנה הגר אנוש, ונמחק

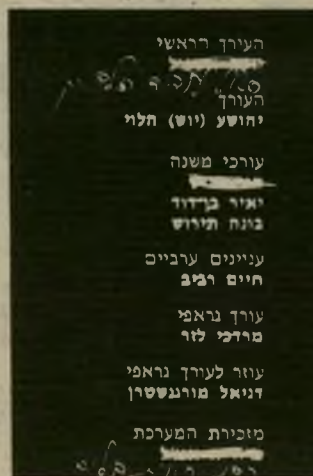
טריביון, שיפשו את עיניהם כתדמה כאשר הבחינו במודעה הגדולה שהופיעה בעמוד השני של העיתון (21 באוקטובר 1982) בתוך מיסגרת בחלק התחתון של העמוד הופיעו שורות כתובות במכונת כתיבה עברית, כאשר רק החתימה שבתחתית המודעה היא באותיות לטיניות.

התחתית היה ד"ר אדן גרץ, שלא חרונה הוסיף לשמו תוספת: "בן טובים". גרץ, המכנה עצמו "הרופא היורד" הוא היום תושב איטליה, ונמצא באופוזיציה מרה לממשלת בגין, כפי שאפשר לגלות מתוכן המודעה, שנכתבה כנוסה של מיכתב גלוי לאלי גבע:

"האלוף, מפקד חטיבה בחיל-השריון של צה"ל שבשערי בירות, גדל וחדל להיכנע לפיקוד המטכ"ל המגואל בדם נשים וילדים וזקנים, אורחים לבנוניים ופליטים פלסטיניים, ובכלל להתעסק במיקצוע זה איום להרוג ולהיהרג עד אין סוף במעגל ההרס, תחורבן הקרבת ה"חיים וג' וג'". (ראה גלפיה).

גרץ הואיל לשלוח העתקים מפנייתו אל גבע גם לחברי הועדה הממלכתית לחקירת הטבח במחנות הפליטים שליד בירות.

"הרופא היורד" קנה את פירוטו בפעם האחרונה כאשר שבת רעב לפני כמה חודשים במחנה הגשמה דכא, נגר מדיניותו של

הרשימה המתוקנת של "במחנה" שיבוץ מחודש

מנחם בגין, כשהוא עוטה טלית ור תפילין. גם אז הוא פירסם מודעה בהוא טריביון, ובה האשים את בגין באחריות לרצח הנשיא המצרי אנוור אל-סאדאת (הטולט הזה 2324).

ביטחון

המח"ס נגד ערן

מפקד חטיבת השריון

שיגר אל שר הביטחון

מיכתב שבו הוא

תבע את התפטרותו

— והוא מסביר את

המניעים.

יוסף (יוסליה) יודוביץ הוא מרכז המשק בקיבוץ כפר-מנחם של ה"שומרי-הציון, והוא משרת ימים רבים בכל שנה כמח"ס במילואים. לכוונתו הגיע יודוביץ (41) כאשר שיגר אל שר הביטחון, אריאל שרון, מיכתב שבו תבע את התפטרותו לפני כחודש.

מאוחר יותר היה יודוביץ מוכן להסביר את מגיעו למסוף יומון מ"ם, המוקדש למתרחש בתנועה הקיבוצית. בתשובה לשאלותיו של ארנון לפיד, אמר יודוביץ דברים רבי עניין.

לאלי גבע מרעננה:

האלוף מפקד חטיבה בחיל השריון של צה"ל שבשערי בירות גדל וחדל להיכנע לפיקוד המטכ"ל המגואל בדם נשים וילדים וזקנים אורחים לבנוניים ופליטים פלסטיניים, ובכלל להתעסק במיקצוע האיום להרוג ולהיהרג עד אין סוף במעגל של שדים "במילחמות ישראל והערבים" ובגורל האכזר והאומלל: ההרס, תחורבן והקרבת חיים באשליה שיש "מנצחים ומנוצחים" בנופלים על מיובח חכנות והרווחים, לצורכי "הפרד ומשול" בין העמים, ובתירוצ של "קידוש השם", שכן, עליך באים הפלישתים והגויים — ומבלי קץ להסביר לאלמנות וליתומים, לאמהות הרצוצות ולאבות השכולים על מה ולמה לא ישובו לראות היקירים שניסחם "צורה בצורה החיים"... והאל "יקום דמם" בלהבה — במלחמה הנאה, הנאה והנאה...

לגיבור אלי גבע, שי כעת "סידרת גווילים נפרדים ואותיות פורחות"

מאת
אדן גרץ בן-טובים,
הרופא היורד.

הערה: לחברי הוועדה הממלכתית לחקר הטבח בבירות

לכב' כבוד השופט מר יצחק כהן, נשיא ביהמ"ש העליון

כבוד השופט מר אהרן כרץ, כבוד האלוף מר יונה אפרה.

Dr. Adan Gritz Ben-Zvi, Florence, Italy.

המודעה של גרץ, בהראד טריביון

מעגל ההרס

שני קצות החבל. העילה ש-נבחרה כדי ליצור את הלחץ היא מוריה ביותר, ומעידה כאלף עדים על מצבה העגום של הממשלה. ה-מצרים, טענו דוברי משרד הביטחון, אינם מקפידים למנוע חדי-רות והסתננויות משיטחם אל ה-נגב, הנמצא בשליטת ישראל.

הדוברים הודו, כי מרבית החד-רות הן של בדווים המבקשים למצוא עבודה בישראל. אלה עושים את דרכם ממאחלי השבטים שלהם בי-סיני אל "שוק העבדים" בצומת אשקלון, שם באים בעלי המטעים היהודיים לבחור להם שכירי-יום. אמנם, דובר גם על החדרת חומרי-חבלה, אך מיספר החדירות הללו לא פורט, וכנראה שיש לכך סיבה.

טענה זאת היא מגוחכת על-פניה. הממשלה מנסה לתפוס את החבל משני קצותיו.

על-פי הסכם השלום עם מצריים, מותר הן למצריים הן לישראל ל-הוציא מיספר מוגבל של חיילים — לשלוחם זה הם שוטרי מישמר הגבול — באזור הסמוך לגבול ש-בין שתי המדינות.

על פני מאות הקילומטרים של הגבול, בין רפיח לאילת, פרוש מיספר מצומצם של כמה פלוגות, הן מן הצד הישראלי והן מן הצד המצרי. על-פי ההסכם בין שתי ה-מדינות, שפרטיו פורסמו ברבים בי-ניספח להסכם קמפ-דייוויד, גם אסור להחזיק במקום כלי רכב מסויימים, או להטיס שם מטוסי סיור. ממילא, היכולת לשמור על הגבול מפני הסתננויות של בדווים — המכירים את האזור כאח כף ידם — מוגבלת ביותר.

עובדה היא, שהכוחות הישרא-ליים המעטים הפזורים לאורך הג-בול אינם מצליחים למנוע את כל החדירות משטח מצריים לשטח ישראלי, וכמעט שאינם מצליחים למנוע כלל חדירות בכיוון ההפוך (מברחים, כידוע, נוטים לחצות את הגבול פעם בכיוון אחד — ואחר כך גם בחזרה). מדוע איה-הצלה זו מן הצד הישראלי מהווה שמירה על הסכם-השלום על כל פרטיו ודקי-דוקיו, ואילו איה-הצלה שגרשמת לחובת הצד המצרי מהווה הפרה גסה של הסכם-השלום?

כאשר מנסים לחסם את הגבול באופן מלאכותי, אפשר, כנראה, להיתפס לכל טענה.

ברמות הפיקוד הגבוהות יש התמר-מות ואיה-הסכמה עם דרכו.

ש. : האם תפוסר עתה?

יוסל'ה : "עד כה לא הגיעה אלי מן המטכ"ל כל תגובה או חר-לטה בעקבות המיכתב. הייתי רוצה להמשיך ולפקד על חטיבתי. אני, כמו קצינים גבוהים אחרים, רואה בשירות הצבאי דרך לשרת את הציונות והעניין הלאומי. וכי אחר-רת הייתי מוכן לשרת 170 יום מי-די שנה במילואים, כשהשנה אנגע כנראה עד 200 יום? אם ירצו — לא יתקשו למצוא תרוצים לפטר אותי. יוכלו לומר לי, שאני משרת זמן רב מדי כמפקד — והגיע זמני ללכת. לקחתי זאת בחשבון. אך לקחתי גם בחשבון את האפשרות, שדווקא בשל פירסום המיכתב לא ימהרו לגעת בי, על מנת שלא לתת פיתחון-פה לטוענים נגד פוליטי-ציה בצבא.

ש. : איזה טעם ראית לציין את דרגתך הצבאית במיכתבך?

יוסל'ה : "אינני חסיד השימוש בדרגה הצבאית לצורך מאבקים פו-ליטיים. אך במאבק נגד שרון או בעדו — החלטתי כפי שהחלטתי היות שהציבור אינו מייחס משמעות לאזרח מן השורה ורק הקידומת "מל" נותנת לדבריו מישקל. עד כאן דברי יודוביץ.

הגבול

למצרים ובחזרה

ממשלת ישראל החליטה

ליצור סיכמון גבול עם

מצרים — ובחזרה בעידה

מזורה ביותר.

מייד אחרי פירסומה של תוכנית רגן התחילו להופיע בעיתונות הי-שראלית הידיעות על ההספרות הי-מצרית של הסכם-השלום. דוברי משרד-הביטחון טיפספו יומיים לעיתונות ידיעות על חדירות רבות בגבול הבינלאומי בין ישראל ומצ-רים, החוצץ בין מידבר סיני המצרי ובין הנגב הישראלי. העיתוי לא היה מיקרי: ממשלת ישראל ביקשה ליצור לחץ על ה-מצרים, כדי להחזיר אותם במה-ירות לשיחות האוטונומיות, שגראות לממשלה קשקש הצלה האחרון מפני תוכנית רגן המאיימת.

מח"ס יודוביץ תגובה אהדת

יוסל'ה : להפתעתי, רק תגובות אהדות. ביחידתי נקלעו החיילים לדילמה. לא כולם חשבו כמוני, ו-יחד עם זאת, אם מותר לי לומר זאת, הם מעריכים אותי כמפקד ולא היו רוצים לראותני מתפטר או מי-פוטר. נודע לי, שבין חיילי יחידה מחטיבת העושים כיום במילו-אים בעזה, היו אחדים שרצו לכי-תוב לעיתונות מיכתבי הוזהות עם מיכתבי בעד שאחרים התנגדו ל-כך. מפקדם אסר כל תגובה שהיא. ככלל, אין זה נכון, לדעתי, שהצבא הולך בעיניים עצומות אחרי שרון.